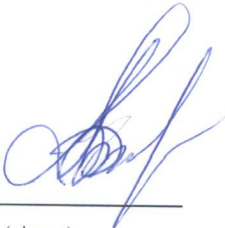

Переклад затверджений

Заступник генерального директора Урядового
офісу
координації європейської та
євроатлантичної інтеграції
Секретаріату Кабінету Міністрів України
(найменування посади)

(підпис)

О.В. Генчев
(ініціали та прізвище)

28 січня 2021 р.

02009L0015 — UA — 26.07.2019 — 002.001

Цей текст слугує суто засобом документування та не має юридичної сили. Установи Союзу не несуть жодної відповідальності за його зміст. Автентичні версії відповідних актів, включно з їхніми преамбулами, опубліковані в Офіційному віснику Європейського Союзу і доступні на EUR-Lex. Зазначені офіційні тексти безпосередньо доступні за посиланнями, вставленими у цей документ

- В **ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2009/15/ЄС**
від 23 квітня 2009 року
про загальні правила та стандарти для організацій, які здійснюють перевірку та огляд суден, і для відповідної діяльності морських адміністрацій
(Нова редакція)
(Текст стосується ЄЄП)
(ОВ L 131 28.05.2009, с. 47)

Зі змінами, внесеними:

		Офіційний вісник		
		№	сторінка	дата
► M1	ІМПЛЕМЕНТАЦІЙНОЮ ДИРЕКТИВОЮ КОМІСІЇ 2014/111/ЄС Текст стосується ЄЄП від 17 грудня 2014 року	L 366	83	20.12.2014
► M2	РЕГЛАМЕНТОМ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) № 2019/1243 від 20 червня 2019 року	L 198	241	25.07.2019

Цей текст слугує суто засобом документування та не має юридичної сили. Установи Союзу не несуть жодної відповідальності за його зміст. Автентичні версії відповідних актів, включно з їхніми преамбулами, опубліковані в Офіційному віснику Європейського Союзу і доступні на EUR-Lex. Зазначені офіційні тексти безпосередньо доступні за посиланнями, вставленими у цей документ

► В ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2009/15/ЄС

від 23 квітня 2009 року

про загальні правила та стандарти для організацій, які здійснюють перевірку та огляд суден, і для відповідної діяльності морських адміністрацій

(Нова редакція)

(Текст стосується ЄЄП)

(ОВ L 131 28.05.2009, с. 47)

Зі змінами, внесеними:

		Офіційний вісник		
		№	сторінка	дата
► M1	ІМПЛЕМЕНТАЦІЙНОЮ ДИРЕКТИВОЮ КОМІСІЇ 2014/111/ЄС Текст стосується ЄЄП від 17 грудня 2014 року	L 366	83	20.12.2014
► M2	РЕГЛАМЕНТОМ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) № 2019/1243 від 20 червня 2019 року	L 198	241	25.07.2019

▼ В

ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2009/15/ЄС

від 23 квітня 2009 року

про загальні правила та стандарти для організацій, які здійснюють перевірку та огляд суден, і для відповідної діяльності морських адміністрацій

(Нова редакція)

(Текст стосується ЄЄП)

Стаття 1

Ця Директива встановлює інструменти, яким повинні відповідати держави-члени у своїх відносинах з організаціями, уповноваженими проводити перевірки, огляди та сертифікацію суден на відповідність міжнародним конвенціям з безпеки на морі та запобігання забрудненню морів, сприяючи при цьому досягненню цілі свободи надання послуг. Це включає розроблення та впровадження вимог з безпеки до корпусу, машин, електричних та контрольних установок суден, які підпадають під дію міжнародних конвенцій.

Стаття 2

Для цілей цієї Директиви застосовують такі терміни та означення:

- (a) «судно» означає судно, що підпадає під дію міжнародних конвенцій;
- (b) «судно, що плаває під прапором держави-члена» означає судно, яке зареєстроване в державі-члені та плаває під прапором держави-члена відповідно до її законодавства. Судна, які не відповідають цьому визначенню, віднесені до суден, що плавають під прапором третьої країни;
- (c) «перевірки та огляди» означають перевірки та огляди, які є обов'язковими відповідно до міжнародних конвенцій;

▼ МІ

- (d) «міжнародні конвенції» означає Міжнародну конвенцію з охорони людського життя на морі від 1 листопада 1974 року (СОЛАС 74), за винятком глави XI-2 додатка до неї, Міжнародну конвенцію про вантажну марку від 05 квітня 1966 року і Міжнародну конвенцію про запобігання забрудненню із суден від 02 листопада 1973 року (МАРПОЛ), разом із протоколами та змінами до них, а також пов'язані з ними кодекси, обов'язкові до виконання в усіх державах-членах, за винятком параграфів 16.1, 18.1 і 19 частини 2 Кодексу з імплементації інструментів ММО та секцій 1.1, 1.3, 3.9.3.1, 3.9.3.2 і 3.9.3.3 частини 2 Кодексу ММО для визнаних організацій, в їхніх актуальних версіях;

▼ В

- (e) «організація» означає юридичну особу, її дочірні підприємства та будь-які інші підконтрольні їй суб'єкти, які спільно чи окремо виконують завдання в рамках цієї Директиви;
- (f) «контроль» означає, для цілей пункту (e), права, договори або будь-які інші засоби, юридичні чи фактичні, що окремо чи у поєднанні надають юридичній особі можливість здійснювати вирішальний вплив або дають змогу цій особі виконувати завдання в рамках цієї Директиви;
- (g) «визнана організація» означає організацію, визнану відповідно до Регламенту (ЄС) № 391/2009;
- (h) «дозвіл» означає акт, яким держава-член уповноважує визнану організацію чи делегує їй повноваження;
- (i) «конвенційне свідоцтво» означає сертифікат, виданий державою прапору чи від її імені згідно з міжнародними конвенціями;
- (j) «правила та процедури» означають вимоги визнаної організації щодо проектування, побудови, обладнання, обслуговування та огляду суден;
- (k) «класифікаційне свідоцтво» означає документ, виданий визнаною організацією, що засвідчує придатність судна для конкретного використання чи послуги відповідно до правил і процедур, встановлених та оприлюднених цією визнаною організацією;
- (l) «свідоцтво про безпеку вантажного судна щодо радіобладнання» означає свідоцтво, введене Протоколом 1988 року, який вносить зміни і поправки до СОЛАС, прийняте Міжнародною морською організацією (ММО).

Стаття 3

1. Виконуючи свої обов'язки та зобов'язання згідно з міжнародними конвенціями, держави-члени повинні забезпечити, щоб їхні уповноважені адміністрації могли належним чином виконувати положення таких конвенцій, зокрема стосовно перевірки та огляду суден і видавання конвенційних свідоцтв та свідоцтв про звільнення, як передбачено міжнародними конвенціями. Держави-члени повинні діяти згідно з відповідними положеннями додатка

і доповнення до Резолюції ММО А. 847(20) про настанови щодо допомоги державам прапора в у впровадженні інструментів ММО.

2. Якщо з метою виконання параграфу 1 держава-член ухвалює рішення щодо суден, що плавають під її прапором:

- (i) уповноважити організації повністю або частково здійснювати перевірки та огляди відносно конвенційних свідоцтв, включаючи перевірки та огляди для оцінювання відповідності правилам, зазначеним у статті 11(2), і за необхідності видавати чи поновлювати відповідні свідоцтва; або
- (ii) покласти на організації повне або часткове проведення перевірок та оглядів, зазначених у пункті (i);

вона доручає ці обов'язки лише визнаним організаціям.

Уповноважена адміністрація повинна в усіх випадках затверджувати перше видавання свідоцтв про звільнення.

Проте, у випадку свідоцтва про безпеку вантажного судна щодо радіобладнання ці обов'язки можуть бути доручені приватним організаціям, які визнані уповноваженою адміністрацією та мають достатню компетентність і кваліфікований персонал для здійснення від її імені спеціальних робіт з оцінювання безпеки у сфері радіокомунікацій.

3. Ця стаття не стосується сертифікації окремих одиниць суднового обладнання.

Стаття 4

1. Застосовуючи статтю 3(2), держави-члени принципово не повинні відмовляти жодній з визнаних організацій у дозволі виконувати такі функції відповідно до положень параграфу 2 цієї статті, а також статей 5 і 9. Проте вони можуть обмежити кількість організацій, які вони уповноважують, відповідно до своїх потреб за умови наявності прозорих та об'єктивних підстав для таких дій.

На вимогу держави-члена Комісія повинна вживати належних заходів відповідно до нормативної процедури, визначеної в статті 6(2), для забезпечення правильного застосування першого підпараграфу цього параграфу стосовно відмови в наданні дозволу та статті 8 стосовно тих випадків, коли надані дозволи призупиняють або відкликають.

2. Щоб держава-член надала згоду на виконання обов'язків, зазначених у статті 3, визнаною організацією, розташованою на території третьої країни, вона може звернутися до такої третьої країни із запитом про надання взаємного режиму тим визнаним організаціям, що розташовані на території Співтовариства.

Крім того, Співтовариство може звернутися до третьої країни, де розташована визнана організація, із запитом щодо надання взаємного режиму тим визнаним організаціям, що розташовані на території Співтовариства.

Стаття 5

1. Держави-члени, які ухвалюють рішення, як зазначено в статті 3(2), повинні встановлювати «робочі відносини» між своїми уповноваженими адміністраціями та організаціями, що діють від їхнього імені.

2. Робочі відносини повинні регулюватися офіційною письмовою недискримінаційною угодою або еквівалентними правовими механізмами, що встановлюють конкретні обов'язки та функції організацій, і повинні включати принаймні:

- (a) положення, встановлені в доповненні II Резолюції ММО А.739(18) про настанови щодо надання дозволів організаціям, які діють від імені адміністрації, керуючись при цьому додатком, доповненнями та вкладенням до Циркулярного листа ММО MSC 710

та Циркулярного листа МЕРС 307 про типову угоду про надання дозволів визнаним організаціям, що діють від імені адміністрації;

- (b) такі положення щодо фінансової відповідальності:
 - (i) якщо відповідальність, що виникає внаслідок будь-якої аварії на морі, остаточно і безумовно накладається на адміністрацію судом або як елемент урегулювання спору в арбітражному порядку, разом з вимогою виплатити компенсацію потерпілим сторонам за втрату чи пошкодження майна або тілесні ушкодження чи смерть, що, як доведено в суді, були спричинені умисними діями чи бездіяльністю або грубою недбалістю з боку визнаної організації, її органів, персоналу, агентів чи інших осіб, що діють від імені визнаної організації, адміністрація повинна мати право на фінансову компенсацію від визнаної організації у такій мірі, в якій зазначені втрата, пошкодження майна, тілесні ушкодження чи смерть були, за вирішенням суду, спричинені визнаною організацією;
 - (ii) якщо відповідальність, що виникає внаслідок будь-якої аварії на морі, остаточно і безумовно накладається на адміністрацію судом або як елемент урегулювання спору в арбітражному порядку, разом з вимогою виплатити компенсацію потерпілим сторонам за тілесні ушкодження чи смерть, що, як доведено в суді, були спричинені недбалою або необережною дією чи бездіяльністю з боку визнаної організації, її органів, персоналу, агентів чи інших осіб, що діють від імені визнаної організації, адміністрація повинна мати право на фінансову компенсацію від визнаної організації у такій мірі, в якій зазначені тілесні ушкодження чи смерть були, за рішенням суду, спричинені визнаною організацією; держави-члени можуть обмежити максимальну суму, що підлягає сплаті визнаною організацією, однак вона має дорівнювати щонайменше 4 мільйонам євро;
 - (iii) якщо відповідальність, що виникає внаслідок будь-якої аварії на морі, остаточно і безумовно накладається на адміністрацію судом або як елемент урегулювання спору в арбітражному порядку, разом з вимогою виплатити компенсацію потерпілим сторонам за втрату чи пошкодження майна, що, як доведено в цьому суді, були спричинені недбалою або необережною дією чи бездіяльністю з боку визнаної організації, її органів, персоналу, агентів чи інших осіб, що діють від імені визнаної організації, адміністрація повинна мати право на фінансову компенсацію від визнаної організації у такій мірі, в якій зазначені втрата або пошкодження майна були, за рішенням суду, спричинені визнаною організацією; держави-члени можуть обмежити максимальну суму, що підлягає сплаті визнаною організацією, однак вона має дорівнювати щонайменше 2 мільйонам євро;
- (c) положення щодо періодичного аудиту, що проводиться адміністрацією чи неупередженим стороннім органом, призначеним адміністрацією для виконання обов'язків, які організації виконують від її імені, як зазначено в статті 9(1);
- (d) можливість вибіркового і детальних перевірок суден;
- (e) положення про обов'язкове надання важливої інформації про їхній флот класифікованих суден, а також зміни, призупинення дії та позбавлення класу.

3. Угода чи еквівалентний правовий механізм може передбачати вимогу, щоб визнана організація мала місцеве представництво на території держави-члена, від імені якої вона виконує обов'язки, зазначені у статті 3. Місцеве представництво з правосуб'єктністю, що підпадає під дію законодавства держави-члена та перебуває під юрисдикцією її державних судів, відповідає такій вимозі.

4. Кожна держава-член повинна надавати Комісії точну інформацію про робочі відносини, встановлені відповідно до цієї статті. Комісія, у свою чергу, повинна інформувати про це інші держави-члени.

▼ M2

Стаття 5a

1. Повноваження ухвалювати делеговані акти надано Комісії з дотриманням умов, установлених у цій статті.
2. Повноваження ухвалювати делеговані акти, зазначені у статті 7(1), надано Комісії на п'ятирічний період починаючи з 26 липня 2019 року. Комісія складає звіт про виконання делегованих повноважень не пізніше ніж за дев'ять місяців до закінчення п'ятирічного періоду. Делеговані повноваження автоматично подовжуються на періоди такої самої тривалості, якщо Європейський Парламент або Рада не ухвалить рішення проти такого подовження не пізніше, ніж за три місяці до закінчення кожного такого періоду.
3. Делеговані повноваження, зазначені в статті 7(1), можуть бути у будь-який час відкликани Європейським Парламентом або Радою. Рішення про відкликання припиняє делеговані повноваження, вказані у такому рішенні. Воно набуває чинності на наступний день після його публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу* або з пізнішої дати, вказаної в такому рішенні. Воно не впливає на чинність будь-яких вже введених в дію делегованих актів.
4. Перш ніж ухвалити делегований акт, Комісія повинна провести консультації з експертами, призначеними кожною державою-членом, відповідно до принципів, що встановлені в Міжінституційній угоді про краще законотворення від 13 квітня 2016 року (¹).
5. Як тільки Комісія ухвалює делегований акт, вона нотифікує його одночасно Європейському Парламенту і Раді.
6. Делегований акт, ухвалений відповідно до статті 7(1), набуває чинності, тільки якщо ані Європейський Парламент, ані Рада не висловили жодних заперечень протягом двомісячного періоду з моменту нотифікації такого акту Європейському Парламенту і Раді, або якщо до закінчення такого періоду Європейський Парламент і Рада повідомили Комісії про те, що вони не заперечуватимуть. Зазначений період подовжують на два місяці за ініціативи Європейського Парламенту або Ради.

▼ B

Стаття 6

1. Комісії допомагає Комітет з безпеки морів та запобігання забрудненню із суден (COSS), створений Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2099/2002 (²).
2. У разі покликання на цей параграф застосовують статті 5 і 7 Рішення 1999/468/ЄС, беручи до уваги положення його статті 8.

Період, визначений у статті 5(6) Рішення 1999/468/ЄС, повинен становити три місяці.

▼ M2 _____

▼ B

Стаття 7

▼ M2

1. Відповідно до статті 5a Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти, що вносять зміни до цієї Директиви, без розширення сфери її дії, з метою:
 - (a) включення, для цілей цієї Директиви, подальших змін до пов'язаних із нею міжнародних конвенцій, протоколів, кодексів та резолюцій, зазначених у пункті (d) статті 2, статті 3(1) та статті 5(2), що набули чинності;
 - (b) зміни сум, вказаних у пунктах (ii) та (iii) статті 5(2)(b).

▼ В

2. Після ухвалення нових актів або протоколів до міжнародних конвенцій, зазначених у статті 2(d), Рада, діючи за пропозицією Комісії, ухвалює рішення, з урахуванням парламентських процедур держав-членів, а також відповідних процедур ММО, щодо детальної підготовки до ратифікації цих нових актів або протоколів, забезпечуючи при цьому їх однакове та одночасне застосування у державах-членах.

Зміни до міжнародних актів, зазначених у статті 2(d) та статті 5, можуть бути виключені зі сфери застосування цієї Директиви згідно зі статтею 5 Регламенту (ЄС) № 2099/2002.

Стаття 8

Незважаючи на мінімальні критерії, визначені у додатку I Регламенту (ЄС) № 391/2009, коли держава-член вважає, що визнана організація більше не може бути уповноважена виконувати від її імені завдання, зазначені в статті 3, вона може призупинити дію такого дозволу чи відкликати його. У такому випадку держава-член повинна невідкладно повідомити Комісію та інші держави-члени про своє рішення та надати вагомі підстави для такого рішення.

Стаття 9

1. Кожна держава-член повинна самостійно переконатися в тому, що визнані організації, які діють від її імені для цілі статті 3(2), ефективно виконують функції, зазначені у цій статті, виконуючи вимоги її компетентної адміністрації.

2. З метою виконання завдання, зазначеного у параграфі 1, кожна держава-член принаймні раз на два роки повинна перевіряти кожен визнану організацію, що діє від її імені, та надає іншим державам-членам та Комісії звіт щодо результатів такої перевірки щонайпізніше 31 березня року, наступного за роком проведення перевірки.

Стаття 10

Реалізуючи свої права та зобов'язання щодо перевірок як держави порту, держави-члени повинні звітувати перед Комісією та іншими державами-членами, а також повідомляти заінтересовану державу прапора, якщо вони виявляють, що дійсні конвенційні свідоцтва були видані визнаними організаціями, які діють від імені держави прапора, судну, що не виконує відповідних вимог міжнародних конвенцій, чи у випадку будь-якого невиконання вимог судном, яке має дійсне класифікаційне свідоцтво, а також має відношення до об'єктів, на які поширюється це свідоцтво. Для цілей цієї статті під звітування повинні підпадати лише випадки, коли судна становлять серйозну загрозу безпеці та довіллю або демонструють докази особливо недбалої поведінки визнаних організацій. Визнаній організації, якої це стосується, повинно бути повідомлено про такий випадок під час первинної перевірки, з тим щоб вона могла негайно вжити відповідних заходів.

Стаття 11

1. Кожна держава-член повинна забезпечувати, щоб судна, які плавають під її прапором, були спроектовані, побудовані, обладнані та експлуатувалися відповідно до вимог визнаної організації щодо корпусу, обладнання, електричних та контрольних установок.

2. Держава-член може ухвалити рішення застосовувати правила, які вона вважає еквівалентними правилам і процедурам визнаної організації, лише за умови, що вона негайного повідомляє про них Комісію з дотриманням процедури, передбаченої Директивою 98/34/ЄС, та інші держави-члени, при цьому інші держави-члени або Комісія не заперечують проти їх застосування, і їх не визнають, через нормативну процедуру, зазначену в статті 6(2) цієї Директиви, такими, що не є еквівалентними.

3. Держави-члени повинні співпрацювати з уповноваженими ними визнаними організаціями під час розроблення правил та процедур таких організацій. Вони повинні проводити

консультації з визнаними організаціями з метою досягнення узгодженого тлумачення міжнародних конвенцій.

Стаття 12

Комісія один раз на два роки інформує Європейський Парламент і Раду про хід імплементації цієї Директиви в державах-членах.

Стаття 13

1. Держави-члени повинні ввести в дію закони, підзаконні нормативно-правові акти та адміністративні положення, необхідні для дотримання вимог цієї Директиви, до 17 червня 2011 року. Вони негайно інформують про них Комісію.

Якщо держави-члени ухвалюють такі інструменти, вони повинні містити покликання на цю Директиву або супроводжуються такими покликаннями у разі їх офіційної публікації. Вони також повинні містити зауваження про те, що покликання у наявних законах, підзаконних нормативно-правових актах та адміністративних положеннях директив, скасованих цією Директивою, повинні тлумачитись як покликання на цю Директиву. Методи здійснення таких покликань визначають держави-члени.

2. Держави-члени передають Комісії текст основних положень національного права, ухваленого у сфері, охопленій цією Директивою.

Стаття 14

Директиву 94/57/ЄС зі змінами, внесеними директивами, наведеними в частині А додатка I, скасовано з 17 липня 2009 року без обмеження зобов'язань держав-членів стосовно кінцевих строків транспонування до національного законодавства директив, наведених у частині В додатка I.

Покликання на скасовану Директиву необхідно тлумачити як покликання на цю Директиву і читати відповідно до кореляційної таблиці, наведеної у додатку.

Стаття 15

Ця Директива набуває чинності на 20-й день після її публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Стаття 16

Цю Директиву адресовано державам-членам.

ДОДАТОК I

ЧАСТИНА А

Скасована Директива з подальшими змінами

(як зазначено в статті 14)

Директива Ради 94/57/ЄС	ОВ L 319, 12.12.1994, с. 20
-------------------------	-----------------------------------

Директива 97/58/ЄС	Комісії	ОВ L 274, 07.10.1997, с. 8
Директива Європейського Парламенту і Ради 2001/105/ЄС		ОВ L 19, 22.01.2002, с. 9
Директива Європейського Парламенту і Ради 2002/84/ЄС		ОВ L 324, 29.11.2002, с. 53

ЧАСТИНА В

Список кінцевих строків транспозиції до національного законодавства
(як зазначено в статті 14)

Директива	Кінцевий строк транспонування
94/57/ЄС	31 грудня 1995 року
97/58/ЄС	30 вересня 1998 року
2001/105/ЄС	22 липня 2003 року
2002/84/ЄС	23 листопада 2003 року

ДОДАТОК II

Кореляційна таблиця

Директива 94/57/ЄС	Ця Директива	Регламент (ЄС) № 391/2009
Стаття 1	Стаття 1	Стаття 1
Стаття 2(а)	Стаття 2(а)	Стаття 2(а)
Стаття 2(б)	Стаття 2(б)	—
Стаття 2(с)	Стаття 2(с)	—
Стаття 2(д)	Стаття 2(д)	Стаття 2(б)
Стаття 2(е)	Стаття 2(е)	Стаття 2(с)

—	Стаття 2(f)	Стаття 2(d)
Стаття 2(f)	Стаття 2(g)	Стаття 2(e)
Стаття 2(g)	Стаття 2(h)	Стаття 2(f)
Стаття 2(h)	Стаття 2(i)	Стаття 2(g)
Стаття 2(i)	Стаття 2(k)	Стаття 2(i)
—	Стаття 2(j)	Стаття 2(h)
Стаття 2(j)	Стаття 2(l)	—
Стаття 2(k)	—	Стаття 2(j)
Стаття 3	Стаття 3	—
Стаття 4(1) перше речення	—	Стаття 3(1)
Стаття 4(1) друге речення	—	Стаття 3(2)
Стаття 4(1) третє речення	—	—
Стаття 4(1) четверге речення	—	Стаття 4(1)
—	—	Стаття 3(3)
—	—	Стаття 4(2), (3), (4)
—	—	Стаття 5
—	—	Стаття 6
—	—	Стаття 7
Стаття 5(1)	Стаття 4(1)	—
Стаття 5(3)	Стаття 4(2)	—
Стаття 6(1), (2), (3), (4)	Стаття 5 (1), (2), (3), (4)	—
Стаття 6(5)	—	—
Стаття 7	Стаття 6	Стаття 12
Стаття 8(1) перший абзац	Стаття 7(1), пункт (a) першого підпараграфа	—
Стаття 8(1) другий абзац	—	Стаття 13(1)
Стаття 8(1) третій абзац	Стаття 7(1), пункт (b)	—

	першого підпараграфа	
—	Стаття 7(1) другий підпараграф	Стаття 13(1) (другий підпараграф)
Стаття 8(2)	Стаття 7(2)	—
Стаття 8(2) другий підпараграф	—	Стаття 13(2)
Стаття 9(1)	—	—
Стаття 9(2)	—	—
Стаття 10(1) вступна частина	Стаття 8	—
Стаття 10(1) (a), (b), (c), (2), (3), (4)	—	—
Стаття 11(1),(2)	Стаття 9(1), (2)	—
Стаття 11(3), (4)	—	Стаття 8(1), (2)
Стаття 12	Стаття 10	—
Стаття 13	—	—
Стаття 14	Стаття 11(1), (2)	—
—	Стаття 11(3)	—
—	Стаття 12	—
—	—	Стаття 9
Стаття 15(1)	—	—
—	—	Стаття 10(1), (2)
Стаття 15(2)	—	Стаття 10(3)
Стаття 15(3)	—	Стаття 10(4)
Стаття 15(4)	—	Стаття 10(5)
Стаття 15(5)	—	Стаття 10(6) перший, другий, третій, п'ятий підпараграфи
—	—	Стаття 10(6) четвертий підпараграф

Стаття 16	Стаття 13	—
Стаття 17	Стаття 16	—
—	Стаття 14	—
—	Стаття 15	—
—	—	Стаття 11
—	—	Стаття 14
—	—	Стаття 15
—	—	Стаття 16
—	—	Стаття 17
—	—	Стаття 18
—	—	Стаття 19
Додаток	—	Додаток I
—	Додаток I	—
—	Додаток II	Додаток II

(¹) ОВ L 123, 12.05.2016, с. 1.

(²) ОВ L 324, 29.11.2002, с. 1.